

Sygn. Akt XVII AmE 343/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia (del.) Jolanta Stasińska**

Protokolant: Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2020 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania(...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 23 czerwca 2017 roku, Nr (...)

uchyla zaskarżoną decyzję.

Sędzia (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 343/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 23 czerwca 2017 roku numer (...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 220 ze zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 23 czerwca 2016 r., na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K., kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r., orzekł co następuje:

1. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w K. (...) przy ul. (...), naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy,

2. za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzam (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. karę pieniężną w kwocie 2743 zł (słownie: dwa tysiące siedemset czterdzieści trzy złote).

Od wyżej wymienionej decyzji powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. złożył odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie przepisów:

1. art. 56 ust.1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne, poprzez jego błędne zastosowanie, w konsekwencji przyjęcie, że powód w dniach 10 i 11 sierpnia 2015, w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w K. przy ul. (...), naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne i podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy, w sytuacji gdy pobór energii w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. nie był jeszcze objęty ograniczeniem, a tym samym wartości wskazane w złączniku przekroczenia, zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2015 r., przekroczeniami nie są, co oznacza, że nie zachodzą przesłanki do nałożenia na odbiorcę kary za naruszenie obowiązków stosowania się do ograniczeń,

2. art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne, poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji przyjęcie, że w niniejszej sprawie nie można mówić o znikomej szkodliwości czynu, a zatem nie zachodzą przesłanki uzasadniające odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, w sytuacji gdy w przedmiotowej sprawie niewątpliwie stopień społecznej szkodliwości czynu jest znikomy, spółka w najbliższym możliwym czasie dostosowała pobór energii elektrycznej do obowiązujących ograniczeń, przez co zrealizowała nałożony obowiązek, co uzasadnia zastosowanie art. 56 ust. 6 ustawy i odstąpienie od wymierzenia kary.

Wskazując na powyższe wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji, ewentualnie:
2. zmianę zaskarżonej decyzji w części, tj. w zakresie jej pkt 2 poprzez orzeczenie, że za działania wymienione w pkt 1, na podstawie art. 56 ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne odstępuje od wymierzenia kary pieniężnej.

Zdaniem powoda, pozwany błędnie przyjął, iż zaistniały przesłanki do nałożenia kary na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., gdyż ograniczenia zostały wprowadzone dopiero Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2015 r., od dnia 11 sierpnia 2015 roku od godziny 24:00.

Powód wskazał również, że pozwany dokonał błędnej wykładni 56 ust. 6a p.e., gdyż w myśl tego przepisu zachodzą przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zdaniem powoda, jego zachowanie, mając na względzie rodzaj naruszenia norm prawa energetycznego, strukturę rynku, na którym prowadzi działalność adresat kary, stopień szkodliwości jego zawinienia oraz zachowanie przedsiębiorstwa w czasie trwania postępowania w przedmiocie nałożenia kary, stanowi znikomą społeczną szkodliwość czynu. Powód zaznaczył przy tym, że przekroczenia nastąpiły z przyczyn niezależnych od spółki i przez nią niezawinionych. Spowodowane zostały obiektywną niemożliwością natychmiastowego zastosowania się do ograniczeń, ze wskazaniem na szczególnie profil działalności spółki. W ocenie powoda, dokonane przekroczenia nie stanowią przekroczeń w stopniu znacznym.

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji. Wskazał, że zarówno przesłanki wymiaru kary jak i określenie sposobu działania powoda pod kątem oceny stopnia szkodliwości czynu, zostały obszernie omówione w treści zaskarżonej decyzji. Pozwany podkreślił, że przepisy dotyczące ograniczeń poboru (§ 5 ust. 1 rozporządzenia) i sankcji za ich naruszenie nie dotyczą jedynie przedsiębiorstw energetycznych, lecz wszystkich odbiorców, dla których moc umowna została określona w umowie sprzedaży, o świadczenie usług dystrybucji albo przesyłania, ewentualnie w umowie kompleksowej, na poziomie powyższej 300 kW i którzy nie podlegają ochronie przed ograniczeniami (§ 6 ust. 1 rozporządzenia). Pozwany zaznaczył, że powód mieści się w definicji odbiorcy, zawartej w art. 3 pkt 13 ustawy – Prawo energetyczne. Z kolei sankcja przewidziana w art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne dotyczy wszystkich odbiorców, a nie jedynie przedsiębiorstw energetycznych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Dostawa energii elektrycznej na rzecz (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. do obiektu zlokalizowanego w K. przy ul. (...) była realizowana w oparciu o zawartą z (...) umowę sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych nr (...) z dnia 9 listopada 2001 r. Zgodnie z § 4 pkt. 2 ww. umowy Odbiorca zobowiązany jest do ograniczenia poboru mocy w przypadku wprowadzenia ograniczeń na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów. Zgodnie z umową z powyższą umową moc umowna dla obiektu odbiorcy wynosiła 600 kW, natomiast moc bezpieczną określono na 90 kW. (k. 15-19 akt adm.)

Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy wynikające z Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, dotyczące okresu od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy przez (...) pismem z dnia 30 lipca 2014 r. nr (...). (k. 29-31 akt adm.)

(...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2015 roku wydały komunikat, iż w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister Energii) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. (okoliczności bezsporne)

Na wezwanie Prezesa URE (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. (dalej: (...)), do której sieci (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. (dalej: (...)) jest przyłączona, pismem z dnia 10 maja 2016 r. przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w K. ((...)) przy ul. (...) (dalej „obiekt Odbiorcy”). Z informacji skorygowanych pismem z dnia 5 sierpnia 2016 r. nr (...) wynika, że według planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, odbiorca nie dostosował się do ograniczeń w następujący sposób:

1) 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,642881 (MW w godzinie);

2) 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,271637 (MW w godzinie)

Łącznie dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył 0,914518 MW w godzinie. (k 3-4, 24-25 akt adm.)

Pismem z dnia 23 czerwca 2016 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie.

W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od (...) wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. (k. 1-2 akt adm.)

Pismem z dnia 12 lipca 2016 r.; Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie. Spółka wskazała przede wszystkim, że niezwłocznie zastosowała się do wprowadzonych ograniczeń. Z przyczyn od niej niezależnych i niezawinionych skutek w postaci dostosowania poziomu poboru energii do obowiązujących ograniczeń nie mógł nastąpić w tempie szybszym niż faktycznie miało to miejsce, tj. kilka godzin po ogłoszeniu komunikatu w sprawie ograniczeń. Spółka(...) S.A jest producentem prefabrykowanych elementów betonowych. Proces produkcyjny prefabrykatów betonowych zorganizowany jest w sposób uniemożliwiający Spółce spowodowanie obniżenia poboru energii elektrycznej (dostosowanie poboru energii do wytycznych określonych w komunikacie) w przeciągu zaledwie kilku godzin. Natychmiastowa reakcja na komunikat, którą podjęła Spółka (...) nie jest jednoznaczna z natychmiastowym efektem w postaci obniżenia poboru energii elektrycznej. Ograniczenie poboru energii musi się wiązać z ograniczeniem pracy maszyn do produkcji betonu działających w zakładzie produkcyjnym, lub całkowitym ich odłączeniem. Natychmiastowe wyłączenie maszyn - bez ich uprzedniego opróżnienia - doprowadziłoby do związania znajdującej się w nich mieszanki betonowej, a w konsekwencji do awarii głównych maszyn. Dodatkowo, w miesiącu sierpniu 2015r. warunki atmosferyczne przyspieszały proces twardnienia betonu, tym bardziej uniemożliwiało nagle odłączenie maszyn od prądu. Niektóre maszyny musiały więc zostać stopniowo opróżnione z mieszanki betonowej przed ich wyłączeniem, lub ograniczeniem pracy (dostosowaniem do mniejszego poboru energii), co nie mogło nastąpić w przeciągu kilku godzin od komunikatu. Spółka wskazała też na nieznaczny poziom przekroczeń oraz brak przesłanek do nałożenia kary pieniężnej. (k. 8-11 akt adm.)

W trakcie postępowania administracyjnego Prezes URE wzywał Odbiorcę oraz (...) do nadesłania dodatkowych informacji i dokumentów zmierzających do wyjaśnienia sprawy a w szczególności do weryfikacji przedstawionych Prezesowi URE przez (...) danych dotyczących stopnia niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych ograniczeń. (k. 22, 23, 24-25, 26, 32-33, akt adm.)

Pismem z dnia 29 maja 2017 r. zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. (k. 42, 43 akt adm.)

W wyznaczonym terminie Odbiorca zapoznał się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym nie zgłaszając uwag. (k. 44, 45 akt adm.)

Odbiorca w 2016 roku osiągnął przychód (...) zł. (k. 40 akt adm.)

W dniu 23 czerwca 2017 roku Prezes URE wydał decyzję nr (...). (k. 46-54 akt adm.)

Powyzszy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,

4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. Zgodnie natomiast z ust. 6 Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców; zaś zgodnie z ust. 7, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Zgodnie z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Z treści powyższego przepisu wynika, iż w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii do kompetencji OSP na mocy tej ustawy należało wprowadzenie ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii, na okres nie dłuższy niż 72 godziny. W dalszej kolejności ustawodawca przewidział, w treści art. 11d ust. 3 tej ustawy, iż w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia zostało zawarte treści art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 i 11 d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 oraz określająca możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle organicznym czasie i na ściśle określonym terytorium. Niewątpliwie zaś fakt „występowania zagrożenia” wynika wprost z treści komunikatu OSP, w którym stwierdził „wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej”. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiła uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Bezsporna była okoliczność, iż powód nie należy do kręgu podmiotów, które w myśl §6 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007r., Nr 133, poz. 924), podlegają ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Z powyższego wynika, iż zastosowanie względem powoda sankcji zależy od wypełnienia przez powoda dyspozycji z cytowanego wyżej przepisu, w postaci niestosowania się do ograniczeń w poborze energii. Nie ulega zatem kwestii, iż ustaleniu powyższego służy „plan ograniczeń”, o którym mowa w treści §8 wskazanego wyżej rozporządzenia.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji pozwany wskazał, że informacja OSD z dnia 10 maja 2016 roku została skorygowana pismem OSD z dnia 5 sierpnia 2016 roku. Po dokonaniu analizy wartości wskazanych w obu dokumentach tj. z k. 3-4 akt adm. oraz k. 24-25 akt adm. wynika, że pozwanym oparł się o wartości zwarte w przedmiotowej korekcie z dnia 5 sierpnia 2016 roku. Jednocześnie pozwany w treści decyzji wskazał, że odbiorca przy podpisywaniu umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej bądź umowy kompleksowej powinien dołożyć należytej staranności i zweryfikować ustaloną w niej moc minimalną dla 20 stopnia zasilania, czyli tzw. moc

bezpieczną. W konsekwencji niedostosowanie mocy bezpiecznej do aktualnych potrzeb nie stanowi podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary jak również może zostać uwzględnione przy ustalaniu wysokości wymierzonej kary.

Zgodnie z treścią z §8 ust. 1 wskazanego Rozporządzenia operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne. Zgodnie natomiast z treścią ust. 2, plany ograniczeń dla energii elektrycznej określają wielkości maksymalnego poboru tej energii dla poszczególnych odbiorców i stopni zasilania. Plany te podlegają corocznej aktualizacji w terminie do dnia 31 sierpnia. Zgodnie z treścią ust. 3, plany ograniczeń i ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, podlegają uzgodnieniu z:

- 1) Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki - jeżeli są opracowywane przez operatorów systemu przesyłowego elektroenergetycznego;
- 2) właściwym operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego - jeżeli są opracowywane przez operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych lub operatorów elektroenergetycznych systemów połączonych.

W odniesieniu do wielkości planowanych ograniczeń powołania wymaga treść §9 wspomnianego rozporządzenia. Zgodnie z jego treścią, wielkości planowanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, ujęte w planach ograniczeń, określa się w stopniach zasilania od 11 do 20, przy czym:

- 1) 11 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości mocy umownej określonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy;
- 2) stopnie zasilania od 12 do 19 powinny zapewniać równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę;
- 3) 20 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości ustalonego minimum, niepowodującego zagrożeń i zakłóceń, o których mowa w § 3 ust. 4.

Z treści powyższego wynika przede wszystkim, że za opracowanie planu ograniczeń jak i jego aktualizację odpowiedzialny jest operator oraz przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło. Plany ograniczeń i ich aktualizacje podlegają uzgodnieniu z Prezesem URE i właściwym operatorem.

Bezsporna była w niniejszej sprawie okoliczność, że w czasie wprowadzonych ograniczeń powoda wiązała moc bezpieczna o wartości 90 kW, zgodnie z treścią umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 9 listopada 2001 roku. Pomimo tego w planie ograniczeń wskazano wartość mocy bezpiecznej jako 0,00 MW (k. 30 akt adm.). Wartość mocy umownej została wskazana prawidłowo, tj. 600 kW. Powyższe oznacza, że na dzień 10 i 11 sierpnia 2015 roku plan ograniczeń pochodzący z dnia 30 lipca 2014 roku zawierał wartości niezgodne z umową, a zatem wbrew treści §9 rozporządzenia. Nie ulega zaś wątpliwości, że w przypadku wprowadzonych ograniczeń, w odniesieniu do obiektu powoda plan ograniczeń powinien służyć możliwości dostosowania się do tych ograniczeń, bez powodowania zagrożeń o których mowa w treści § 3 ust. 4 rozporządzenia. Mimo to, pozwany uwzględnił wartości zawarte w korekcie z dnia 5 sierpnia 2016 roku, która zawiera obliczenia wartości dokonanych przekroczeń przy przyjęciu wartości mocy bezpiecznej przy 20 stopniu zasilania tj. wartości 0,00 kW, nie zaś według wartości zgodnej z umową, tj. 90 kW. Powyższe ma istotne znaczenie, mając na względzie szczególnie profil działalności powoda w nawiązaniu do wspomnianego wymogu z § 3 ust. 4 rozporządzenia. Powód jest bowiem producentem prefabrykowanych elementów betonowych. Powód w toku postępowania administracyjnego, jak również w odwołaniu, w sposób wyczerpujący przedstawił konieczność wprowadzenia poszczególnych działań, które zwłaszcza w początkowym okresie ograniczeń wymagały zużycia energii w pewnym stopniu. Powyższe z pewnością uniemożliwiło powodowi natychmiastowe zatrzymanie pracy urządzeń w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 roku, a do tego byłby powód zobowiązany przyjmując wartość mocy bezpiecznej 0,00 kW, czyli jak w planie ograniczeń z dnia 30 lipca 2014 roku. Przyjmując prawidłowość dokonanych pomiarów zużycia energii przez powoda, w sposób błędny dokonano obliczenia wartości przekroczeń,

z uwagi na przyjęcie nieprawidłowych wartości, które powinny być dla powoda wiążące w 20 stopniu zasilania. Przedmiotowy dokument z dnia 5 sierpnia 2016 roku nie mógł zatem posłużyć pozwanemu do prawidłowego ustalenia wartości dokonanych ewentualnie przekroczeń poboru energii przez powoda w dniu 10 i 11 sierpnia 2015 roku.

W konsekwencji, brak było podstaw do nałożenia na powoda kary pieniężnej, wskazanej w pkt 2 decyzji. Za powyższym przemawia również okoliczność, iż pozwany dokonał wymiaru kary ustalonej wprost proporcjonalnie do wartości ustalonego przez pozwanego przekroczenia.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 479⁵³§2 k.p.c. uchylił zaskarżoną decyzję.

Sędzia (del.) Jolanta Stasińska